

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 92

гр. Пазарджик, 25.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Анг. Ралинова

като разгледа докладваното от Десислава Анг. Ралинова Търговско дело № 20215200900055 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.374 от ГПК.

Депозирана е искова молба от Н. АЛ. Ш., с ЕГН *****, с адрес гр.Пазарджик ул.“Христо Ботев“ №1, вх.“Б“и Л. ИВ. СТ. с ЕГН *****, с адрес ул.“Макгахан“ №19 ет.4, със съдебен адрес гр.София ул.“Христо Белчев“ №2 полует.4 офис 4 и 6, адв.Н. Н.Д. и Ж.В.Т., **срещу** Сдружение „НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ“, булстат 130764706 с адрес гр.София ул.“Граф Игнатиев“ №2 ет.2, **в която са изложени обстоятелства**, че на 24.05.2020 година в 18.35 часа на път ПП I-179.2 км. Посока гр.Мездра-гр.Ботевград било настъпило ПТП, между ТИР м.Мерцедес, модел Актрос 1842 с рег. № и триосно полуремарке, управляван от виновния водач М. Б. и МПС л.а. Шкода Фабия, с рег. №СВ, управляван от Г. И. Г., като М. нарушил ЗДвП, движел се при лоша видимост, релеф, мокра пътна настилка, интензивност на движението, завой и при грубо нарушение на предвиденото ограничение-за скорост на конкретния пътен участък, навлязъл в насрещната лента за движение, блъснал със задна лява част на полуремаркетото правомерно движещия се насрещно л.а. марка „Шкода“, модел „Фабия“ Г., явяващ се син и брат на ищците. В резултат на тези действия л.а. марка „Шкода“, модел „Фабия“ с рег. № СВ 6919 НХ бил премазан в лявата си част и в пряка причинно-следствена връзка с това мигновено настъпила смъртта на водача - Г. Г. пред очите на неговия фактически съжител М. В. Г. и дъщеря му - А. Г..Изложени са обстоятелства, че за станалото ПТП, било образувано н.о.х.д. № 284/2020г. по описа на Окръжен съд - София, НО нак.отд., III състав, била постановена осъдителна присъда срещу водача М. Б. на дата 06.10.2020г. за извършено престъпление - причинена смърт на едно лице Г. И. Г. и причинени телесни увреждания

опасност за живота на второ лице - Ал. Г. Г., /негова дъщеря/.Ищците сочат, че относно МПС ТИР марка „Мерцедес“, модел „Актрос 1842“ с рег. № 34NS9090 и триосно полуремарке с рег. № е било налице валидно застрахователно покритие, обуславящо отговорността на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи на осн. чл.511, ал.1, т.2 от КЗ.

Твърди се, че били изпълнили и изискванията на чл.380 от КЗ, като депозирали писмена претенция - извънсъдебна претенция с вх. № 2-2775 от 17.12.2020г., отговорът

по която бил обективиран в писмо с изх. № 1-0004 от 07.01.2021г. по описа на НББАЗ, с който изисквал за произнасяне по предявената от ищцата Н.Ш. претенция да бъдат представени допълнителни документи, тъй като до представянето на тези документи дружеството нямало основание да изплати претендираното застрахователно обезщетение, а по отношение на втория ищец Л.С. отговаряли, че не са представени писмени доказателства или документи, доказващи съществуването на дълбока и трайна емоционална връзка с починалия, нито търпени в резултат на настъпилата смърт болки и страдания, които да доказват основателност на предявената претенция по отношение на нея и тя като сестра на починалия не попадала в кръга от роднини съгласно установената трайна съдебна практика на ВКС и следвало да бъде обезщетена по изключение и то единствено и само по съдебен път. Изложени са подробни обстоятелства относно протеклата кореспонденция с ответника представяне на присъдата и всички други доказателства, но въпреки това и до настоящият момент обезщетението не било изплатено, абсолютно неоснователно. Поради което, се твърди, че ответникът на основание чл.429, ал.3 от КЗ от дата на депозиране на извънсъдебната претенция - 17.12.2020г. до окончателното ѝ изплащане върху претендирана/присъдена главница, както и законна лихва съгласно чл.497, ал.1, т.1 от КЗ.

Изложени са обстоятелства, че в резултат на смъртта на Г., ищите търпели болки и страдания, като по отношение на Н.Ш., са изложени следните обстоятелства: Н.Ш. е майка на починалия Г. Г. - неин единствен син и морална, емоционална и финансова опора в живота, продължител на рода ѝ. Н.Ш. е загубила своята най-голяма емоционална и духовна опора - своя единствен син Г. Г., приятел, мъжката подкрепа в трудни моменти. Обстоятелството, че смъртта настъпила по такъв нелеп начин, внезапно и отличаващо се с изключителна жестокост, още повече засилвала болките и страданията, които изпитвала. Твърди се, че негативните последици от нея били невъзстановими и оставят дълбок и болезнен отпечатък завинаги, имайки предвид факта на силната емоционална връзка, която имала със сина си, което прави вредата в това отношение непоправима, материално неизмерима и непреодолима във времето. Ищцата осъзнавала и страдала от факта, че завинаги е лишена от любовта и подкрепата на сина си.

Преди инцидента Н. била един активен, борбен и силен човек, радвала се е на спокоен живот като пенсионер, заобиколена от семейството и близките си, радвала се на чести срещи с близки, приятели и с внуците и била щастлива в семейството, което създала и изключително много се гордеела с постиженията на децата си, особено на първородния си син Г.. След настъпилия инцидент, се твърди, че ищцата Н. се затворила в себе си и съпреживявала постоянно трагичния инцидент, отнел живота на любимия ѝ син, изживявала болезнено смъртта му, отказвала да говори и общува с близки. Загубата на роден син в разцвета на живота и професионалната му кариера съставлява едно от най-тежките възможни житейски събития така, че дори и интензивността на страданието ѝ да намалява във времето, негативните последици са невъзстановими и оставят дълбок и болезнен отпечатък завинаги, имайки предвид факта на силната емоционална връзка майка - син. Твърди се, че това било най-тежката неимуществена вреда безвъзвратна загуба на любим човек, която безспорно е причинила мъки и страдания на ищцата, тъй като е изключително тежко родител да загуби своето първородно дете, майка да загуби своя син, още повече, че това не е естественият ред, по който следва да си отива един човек от този живот. Сочи се, че починалият Г. Г. е завършил висшето си образование в гр.София, а впоследствие се преместил на квартира там, където създал дом и семейство, започнал работа, но въпреки това същият използвал всяка възможна минута, за да се чува по телефона с майка си, която продължавала да живее в родния им дом в гр.Пазарджик, а в

свободното си време и уикенди заедно със семейството си прекарвали заедно лично време с ищцата в семейната им къща. Сочи се, че били налице утежняващи процесното събитие, обстоятелства, които имали за последица особен, изключителен интензитет на търпените болки и страдания в резултата загубата на Г.Г., както и силно негативен отпечатък върху психиката на ищцата, тъй като Ш. губи в рамките на 2003г. през десет месеца и двамата си родители. В резултата на което единствено нейно семейство и най-близки хора остават съпругът ѝ и двете ѝ деца, вече студенти в гр. София. След това смъртта продължавала да я следва и през 2015г. дългогодишният ѝ съпруг и любим човек И. Г. Ш., с който е била в граждански брак от 18.05.1975г. /общо 40 години брак/ намира също смъртта си поради здравословни проблеми, което поставило Г. Г., нейният единствен син, като глава на семейството, опора, център, основна помощ и единствен мъж и подкрепа за Ш. занаят, на който тя разчитала за абсолютно всичко и прекарвал максимално време с нея, за да продължава да чувства любов и топлина, въпреки загубите ѝ. Когато неочаквано, внезапно и изключително жестоко след пет години, през месец май на 2020г., загубила и Г. Г. в разцвета на силите си, ищцата не можела да преодолее загубата, а през месец юни 2020г. от този свят си отишла и по-малката ѝ, сестра на Н.Ш. - И., поради здравословни проблеми. Твърди се, още, че смъртта на Г. оставил един траен отпечатък върху живота ѝ - наблюдавала се промяна в поведението на ищцата, страх да се вози в автомобил, при пресичане на улици, страх от ТИР-ове, въобще движение навън. Освен това напълно се е изолирала и затворила у дома си, където усещала единствено спокойствие заобиколена между четири стени, сигурност, че нищо лошо повече не може да я сполети. Твърди се, че при нея била налице страхова невроза, тъй като често изпадала в паника, когато се налагало да излиза извън дома си, да пътува, молела близки, дъщеря ѝ да идват при нея.

По отношение на втората ищца Л.С., по-малката сестра на починалия Г. Г., чиято възрастова разлика е едва 4 години, са изложени обстоятелства, че от 1979г. до 1994г. тя и семейството ѝ, вкл. брат ѝ - Г. Г., са живеели в гр. Пазарджик, първоначално на един адрес, след това на друг - гр. Пазарджик, бул. „Хр.Б.“ №, вх. ““, ет., ап.. Преди трагичния инцидент двамата с Г. са били изключително близки, още от деца в различни периоди на обучението си са учили в едни и същи училища, споделяли са проблемите и радостите в живота си, помагали са си както в училище, така и за лични проблеми, отношенията им са се отличавали като изключително близки, приятелски, основани на взаимна обич, доверие и подкрепа. Поради малката разлика помежду им - едва 4 години, Г. и Л. почти през целия си живот са учили в едни и същи училища, като първоначално са учили в ОУ „Христо Ботев“, гр. Пазарджик за периода 1985г.-1989г., а след това Лилия продължава обучението си в друго основно училище, а Г. - в Езикова гимназия в гр. Пазарджик. След това отиват да учат и заживяват в гр.София, където първо Г. отива да учи в УНСС, а след това при него в гр. София отива и Л., след като е приета в университет през 1997г., където отново са заедно с брат ѝ до 2000г., като и двамата живеят в Студентски град, като първата година живеят заедно и тя отново става част от неговата компания и приятелски кръг, а след това продължават да живеят там на близко разстояние до завършването им на университет. След като и двамата завършват обучението си, отново продължават да бъдат изключително близки, да се виждат често, да ходят на гости заедно със семействата си, да поддържат постоянни срещи, разговори и контакти, до настъпване на смъртта му през май 2020година.

Сочи се, че след настъпилата смърт на Г. Г., Л. продължава да поддържа близки контакти със семейството му - неговата спътница в живота и дъщеря им, да им помага, подкрепя ги в тежки дни. За ищцата Л.С. било много трудно да приеме, че е изгубила

завинаги по-големия си брат, своята опора, изповедник и съдник в живота, с когото цял живот са расли заедно, са споделяли всичко и са били изключително близки и сплотени. Загубата на роден брат също съставлява едно от най-тежките възможни житейски събития, чиято интензивност на страдание не би могла да намалее във времето, а негативните последици от нея щели да останат за Л. завинаги невъзстановими, един дълбок и болезнен отпечатък в живота ѝ. Сочи се в исквата молба, че отношенията между Л. и Г. можело да бъдат окачествени като изключително близки, че е съществувала помежду им дълбока и трайна емоционална връзка и С. преживява изключително тежко смъртта на единствения си, по-голям брат. Л.С. изживявала изключително тежко този период след загубата на брат си Г. Г., денят на катастрофата бил белязан като най-трагичният в живота ѝ. Преди инцидента тя била един активен, борбен и силен човек, радвала се на спокоен живот и срещи с близки и приятели, била щастлива. След инцидента при ищцата също се наблюдавало наличие на негативни психологически последици - станала по-уязвима, по-неуверена и по-несигурна в своите възможности, изцяло върху нейните плещи паднали грижите върху майка ѝ, която изключително трудно изживявала трагичната смърт на сина си. Всичко това добавяло и допълнителна тежест, като се наблюдавала промяна в поведението ѝ - станала избухлива, сприхава, плачлива, затворена, отказвала да общува с други хора извън служебните си контакти, затворила се и се самовглъбила, с постоянни мисли за майка си и своето семейство, дали и тях няма да ги сполети такава трагедия, изпълнена с чувство за самота и безпомощност, с безперспективни мисли за бъдещето ѝ, изпълнена с чувство за безпокойство как ще продължи и ще се справили ли с живота, след загубата на брат си, голямата опора и подкрепа в живота ѝ, който винаги е бил до нея, грижил се е, помагал ѝ е и я е напътствал.

Изложени са също и обстоятелства, че починалият Г. Г. бил изключително жизнен, деен, отзивчив, инициативен, изпълнен с желание да живее човек, същият бил с висше образование по икономика на транспорта, дълги години заемал длъжност управител в редица хипермаркети, изключителен и многоуважаван професионалист, човек, приятел, с високо социално и материално положение, ценен от всички - близки и приятели. Приятел на много хора, същият помагал, бил е отзивчив, усмихнат, весел и приятен човек, винаги загрижен за семейството и близките си, в помощ и подкрепа на майка си и сестра си. Пострадалият се грижел за цялото си семейство, за самотната си майка и дори за сестра си, както финансово, така и морално. Сочи се, че Георги е бил отличен студент, личност с изразени принципи, лоялност, постоянство, устойчивост и твърдост в желанията си и с ясни цели за постигането на мечтите си, спазвайки моралните норми, помагайки на другите и изкачвайки се бавно, но сигурно в личностното си и професионално развитие, същият бил с изявени лидерски способности, видно още от редовната му служба, като войник - командир на взвод.

Във връзка с изложеното се моли, съдът да постанови съдебно решение, с което да осъди ответното Сдружение „НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ“, булстат , **да заплати на Н. АЛ. Ш. сумата от 150 000 лева** - обезщетение за претърпени неимуществени вреди във връзка с настъпилата смърт на нейния син, ведно със законна лихва върху посочената по-горе сума съгласно чл.429 ал.3 от КЗ, считано от датата на уведомяване с извънсъдебната претенция - 17.12.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и се претендира законна лихва върху посочената по - горе сума главница и лихва по чл.429, ал.3от КЗ, считано от датата, на която изтичат 15 работни дни съгласно чл.497, ал.1, т.1 от КЗ, или от дата - 13.01.2021г. до окончателното изплащанена сумите и на Л. ИВ. СТ. сумата от **50 000**

лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди във връзка настъпилата смърт на нейния брат, ведно със, законна, лихва върху посочената по-горе сума съгласно чл.429, ал.3 от КЗ, считано от датата на уведомяване с извънсъдебната претенция - 17.12.2020г. до окончателното ѝ изплащане, ведно със законна лихва върху посочената по - горе суми считано от 13.01.2021г. до окончателното изплащане.

Претендират и разноски.

Представени са писмени доказателства вкл. и снимкови изображения на формат А4/снимков материал/ и са формулирани доказателствени искания.Посочена е банкова сметка.

Моли се да бъде задължен ответника да представи образуваната преписка по щета от 17.12.2020 година.

Моли се да бъде назначена САвТЕ и СМЕ, на която са формулирани въпросите.

Моли се да бъде назначено КСпсих. С участието на психиатър и психолог, на която са формулирани въпроси.

Моли се да бъдат допуснати до разпит двама свидетели при режим на довеждане относно обстоятелствата за търпените от ищците болки и страдания.

Моли се да бъде допуснат и свидетел, относно социалното и професионално положение на Г. в обществото, в средата която се е развивал.

Моли се съда, да постанови издаване на съд.удостоверение установяващо родствените връзка на ищцата с починалата Ст. В.

С допълнителна молба вх.№4351/29.11.2021г. са представени писмени доказателства – заверено копие на присъда №29/6.10.2020г. по н.о.х.д.№284/2020г. по описа на Софийски окръжен съд и решение №163/21.05.2021г. по в.н.о.х.д.344/21г. по описа на Апелативен съд Пловдив.

В срока по чл.367 от ГПК от ответника Сдружение „НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ“, булстат 130764706, чрез Адвокатско дружество „Х., Я. и Ц., със съдебен адрес гр.София ул.“Съборна“ №5 ет.4 ап.-дясно е депозиран отговор на исковата молба.Оспорва се иска на Л.С. и правото и да получи обезщетение като сестра на починалия Г.Изложени са обстоятелства, че съгласно Тълкувателно решение № 1/2016 г. на ОСГТК на ВКС, постановено на 21.06.2018 г., правото на лицата, извън посочените в Постановление № 4/61 г. и Постановление № 5/69 г., да получат обезщетение не е абсолютно и същото следва да се допусне като изключение само за случаите, когато житейски обстоятелства и ситуации са станали причина между починалия и лицето да се породят особена близост, оправдаваща получаването на обезщетение за действително претърпени неимуществени вреди.Твърди се,с оглед заявеното в исковата молба и представените доказателства, ищцата Л.С. не се явявала лице от кръга на най-близките на починалия, по смисъла на двете Постановления, с оглед на което по отношение на същата е необходимо наличие на изключителни и особени, специални основания за присъждане на обезщетение. Разрешението, дадено от посоченото Тълкувателно решение, е, че

лицата извън най - близкият семеен и родствен кръг имат право да получат обезщетение, само ако са създали с починалия постоянна, трайна и дълбока емоционална връзка, т.е. само по изключение и то само за случаите на особена близост между починалия и лицето.

Твърди се, че ищцата С., съобразно представените с исковата молба доказателства, е в доказана родствена връзка с починалия Г. Г., но заявеното в исковата претенция не се отличава с изключителност, която излиза извън рамките на обичайните, нормални и естествени, взаимоотношения между брат и сестра, за да обоснове правото ѝ да получи обезщетение за вредите, които търпи от неговата смърт.

Оспорват се и двете искиви претенции по размер, като несъответни на претърпените вреди и завишени.

Оспорва се дължимостта на две лихви по чл.429 ал.3 и чл.497 ал.1 т.1 от КЗ, както и от датите посочени в исковата молба.Развити са доводи, че ответника не е застрахователно дружество и статута му е различен от този на застрахователните дружества. Началният момент, от който НББАЗ дължал евентуално законна лихва върху обезщетение е датата, следваща изтичането на тримесечния срок по чл.496 от Кодекса за застраховане, която в конкретния случай, предвид факта, че извънсъдебната претенция на ищите било заведена на 17.12.2020г. е 17.03.2021 г.

Твърди се, че съгласно разпоредбата на чл.506 от КЗ, Бюрото действало като представително национално бюро на застрахователите за Република България в Съвета на бюрата, като участвало и съдействало за функционирането на системата "Зелена карта" и задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в държавите членки и в държавите, подписали Многостранното споразумение или изпълнява функциите на компенсационен орган, като извършва плащания в случаите по чл. 515 от КЗ.

НББАЗ действало в процесния случай, в качеството му на представително национално бюро на застрахователите за Република България в Съвета на бюрата. С оглед обстоятелството, че Бюрото не е застраховател и има различен статут, неоснователно било твърдението, че лихва за забава върху обезщетението се дължи, считано от момента на сезиране на „застрахователя“, тъй като последният отговарял за забавата на застрахования.Развити са подробни съображения, посочена е съдебна практика.

По доказателствата е взето становище, че не възразяват срещу приемането на представените с исковата молба писмени доказателства, с изключение на констативен протокол за ПТП без номер, издаден от Областна дирекция па МВР - София. Възразява се срещу искането за представяне на преписката по образуваната щета, предвид факта, че не се оспорвало застрахователното правоотношение и завеждането на извън съдебни претенции пред НББАЗ.

Възразява се срещу искането да се приеме за безспорно и не нуждаещо се от доказване обстоятелството относно началния момент на дължимост на лихвата. Изрично се оспорва дължимостта на две отделни лихви, както и изрично оспорват началната дата на дължимост.

Възразявам се срещу доказателствените искания за назначаване на САВТЕ и СМЕ с поставени в исковата молба въпроси, предвид факта, че не оспорвали механизма на ПТП, вината на водача и причините и обстоятелствата относно ПТП, още повече, че била в сила присъда, влязла в законна сила, която установявала деянието, дееца и вината му.

Не се възразява срещу искането за допускане на комплексна психологична и психиатрична експертизи.

Не се възразява срещу събирането на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели за заявените в пункт 5. от доказателствените искания, но се възразява по искането в пункт 6. В ИМ за допускане на свидетел, заради писмените доказателства.

Не се представят писмени доказателства и няма направени доказателствени искания.

В срока по чл.372 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба, в която по повод твърдението на ответника, че на ищцата С. не се дължи обезщетение, са изложени следните факти: Твърди се, че Л. ИВ. СТ. попадала в кръга на увредени лица по смисъла на чл.478, ал.2 от КЗ вр. с ТР № 1/2018 г. по т.д. № 1/2016г. на ОСНГТК на ВКС поради факта, че същата като сестра на починалия Г. Г., е била в изключително близки отношения на взаимни обич, привързаност и подкрепа, отраснали са заедно дълги години са споделяли общо домакинство, живеели са непрекъснато в един и същи дом, заедно с родителите си до навършване на пълнолетие и след като са приети в гр. София да учат в университет и двамата в студентските си години продължават да общуват, да се виждат и дори в един момент от обучените си да живеят заедно в едно общежитие. Всичко това водело с категоричност на извода, че двамата са създали изключителна помежду си връзка, която излиза извън рамките на обичайните, нормални и естествени взаимоотношения между брат и сестра и можела да се нарече постоянна, трайна и дълбока във времето. Тези обстоятелства щели да докажат със заявените и ангажирани доказателствени средства - разпит на свидетели и експертизи. Относно възражението на ответника, че обезщетението е прекомерно, са изложени обстоятелства, че обезщетенията които се дължат от ответника за компенсиране на неимуществените вреди, изразяващи се в болки и страдания, които ищците са претърпели, търпят и ще продължават да търпят, са в размера описан в исковата молба. Конкретните неимуществени щети, щели да бъдат доказани с ангажираните доказателствени средства. Заявяват, че претендираното обезщетение не е завишено, дори в разрез с моралните норми, компенсирало вредите и е напълно съобразено с характера и степента на вредите, които по силата на физичните закони било невъзможно да бъдат компенсирани в буквалния смисъл на думата и твърдението на ответното дружество, че така претендираният размер е прекомерно завишен смятат, че не кореспондира в никакъв случай с принципа на справедливост съгласно чл.52 от ЗЗД.

По отношение на възражението на ответника и претенцията за дължимостта на две лихви, се сочи, че в настоящата хипотеза се дължат две лихви - по чл.429 ал.3 от КЗ и по чл.497 ал.1, т.1 от КЗ. В развилата се извънсъдебна процедура пред НББАЗ била възпрепятствана възможността да им бъдат разгледани претенциите и да бъде определено застрахователно обезщетение на увредените лица. Това обуславяло дължимостта на двете задължения за лихви (по чл.429 и чл.497 от КЗ), тъй като те били с различни правни основания (едното част от общия размер на дължимото застрахователно обезщетение, а другото за забава на застрахователя с определянето и изплащането на общия размер на дължимото застрахователно обезщетение и можело да съществуват паралелно, като подлежали на доказване в процеса по общия ред. В този см. било и решение №128 /04.02.2020 г, по к.т.д. №2466 по описа на ВКС, ТК, I т.о. за 2018 година.

Моли се съда да отдели, като безспорно и ненуждаещо се от доказване по смисъла на чл.146 ал.1 т.4 от ГПК обстоятелството, че към датата на процесното ПТП задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния автомобил, издадена от застрахователното дружество на МПС ТИР марка „Мерцедес“, модел „Актрос 1842“ с рег. № 34NS9090 и триосно полуремарке, като същото застрахователно дружество няма назначен кореспондент за територията на Република България по смисъла на чл.510 от КЗ, това обуславя отговорността на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (НББАЗ) на осн. чл.511, ал.1, т.2 от КЗ, както и относно спазена процедура по чл.380, ал.1 от КЗ по - конкретно депозирана извънсъдебна претенция на 17.12.2020г., предвид липсата на оспорване от страна на ответника на това обстоятелство.

Поддържат искането за приемане в качеството му на писмено доказателство по делото на Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и схема, тъй като същите били изготвени от компетентния орган при спазване на законоустановената форма и съдържание.

Не поддържат направеното доказателствено искане по т.2 и т.3 от исковата молба, доказателствени искания за изготвяне на Съдебномедицинска и Съдебна автотехническа експертизи по делото.

Поддържат доказателствено искане за разпит на един свидетел при режим на довеждане, който да даде показания относно социалното и професионално положение на пострадалия Георги Георгиев в обществото и в средата, в която се е развивал, както и относно неговата личност и характер в подкрепа на твърденията за живота и личността му.

По представения от ответната страна списък с разноски на осн. чл.80 от ГПК, ищцовата страна възразява срещу претендираното адвокатско възнаграждение на ответника, като твърдят че същото е прекомерно определено и претендирано от ответника и в тази връзка недължимо съгласно чл.78 от ГПК и Наредба №1/2004г. на Висшия адвокатски съвет за изплащане на минимални адвокатски възнаграждения.

В законноустановения срок е **постъпил допълнителен писмен отговор** от ответника, с който се поддържат всички направени възражения и доказателствени искания, направени с отговора на исковата молба.

Отново се оспорва, липсата на предпоставки ищцата С. да получи обезщетение от смъртта на брат си, оспорва се тя да е претърпяла неимуществени вреди. Повтарят се

вече изложените доводи в депозираният отговор.

Поддържа се оспорването направено с писменият отговор, относно претендираният размер на обезщетение от двете ищци. Алтернативно в случай, че съдът приеме, че на С. се дължи обезщетение се сочи, че размерът на съответствал на съдебната практика.

Поддържа се оспорването на претенцията за законна лихва на ищцата Л.С., поради неоснователност на главната претенция.

Поддържа се изцяло оспорването на претенциите на двете ищци за изплащане на лихва на основание чл.429, ал. 3 от КЗ и на основание чл.497, ал.1, т.1 от КЗ, както и се поддържа оспорването на началните дати на дължимост на лихвите.

Сочи се, че трайната практика на ВКС по въпроса за началната дата на дължимостта на лихвата от страна на НББАЗ е основана на особения статут на бюро, което не е застраховащи и чиито задължения не са производни от отговорността на делинквент, както това е валидно за застрахователя. Според мотивите в решенията на ВКС, Бюро дължи законна лихва върху обезщетението след изтичане на определения в закона срок за произнасяне по претенцията, който в настоящия случай, бил тримесечен на основание чл. 496 от КЗ от завеждане на извън съдебната претенция на ищците.

По отношение възражението на ищците за размера на адв.възнаграждение и оспорването му като прекомерно, се твърди, че размерът на същото бил определен изцяло в съответствие с Наредба № 1/2004 г. с вкл. ДДС, предвид регистрацията на адвокатското дружество по ЗДДС.

Съобразно така изложеното **съдът намира**, че следва при условията на чл.374 от ГПК да пристъпи към произнасяне по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата, както и да обяви на страните, че така произнесеното **определение представлява проект на доклад**:

Съдът приема, че предявените искове подлежат на разглеждане по реда на Глава Тридесет и втора от ГПК с оглед предмета на спора и същите са родово и местно подсъдни на Пазарджишкия ОС.

Предявените искове са с правно основание чл.511 ал.1 т.2 от КЗ и същите са процесуално допустими.

Разпоредбата на чл.511, ал. 3 от КЗ обвързва допустимостта на прекия иск с наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и НББАЗ и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред бюро. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. В този смисъл, следва да бъде прието за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване, че ищците са сезирали ответника с извънсъдебна претенция по чл.380 ал.1 от КЗ на 17.12.2020 година и той е пасивно легитимиран да отговаря по предявените искове, в този смисъл същите са допустими.

Претенцията е за репарирание на вреди при специфичните условия, визирани в [чл.](#)

[513, ал. 1 вр. чл. 511, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането](#). Цитираната разпоредба регламентира възможността увредено от транспортно произшествие лице, реализирано на територията на Република България от МПС с чуждестранна регистрация от държава – членка на системата "Зелена карта", да реализира правото си и не обезврежда спрямо НББАЗ, гр.София. Съгласно чл.506, ал.2 от КЗ, бюро е представително национално бюро на застрахователите за Република България в Съвета на бюрата, като участва и съдейства за функционирането на системата "Зелена карта" и задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в държавите членки и в държавите, подписали Многостранното споразумение. Съгласно чл. 513, ал. 1 КЗ, в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по [чл. 511, ал. 1](#) или 2, и при спазване на реда по [чл. 511, ал. 3](#), **бюро е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд**, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач. В случая е налице хипотезата на [чл. 511, ал. 1](#), т. 2 – няма кореспондент за територията на Република България на застрахователя на виновния водач, **което обстоятелство е изрично потвърдено от ответното сдружение**.

Предявени са искове за репарирание на вреди неимуществени и искове за законна лихва.

В тежест на ишците по този иск е да установят наличието на следните законови предпоставки: причинна връзка от виновното противоправно деяние на лице по ПТП, както и че е претърпял неимуществени вреди, респ. техния размер.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване, като следва да установи онези свои правоизключващи и правопогасяващи възражения, които са направени в отговорите.

По отношение на направените доказателствени искания:

Следва да бъдат приети представените писмени доказателства, с изключение на представения снимков материал от ишците.

Следва да се допуснат само двама двама свидетели за претърпените неимуществени вреди на ишците.

По отношение на поисканият свидетел относно личността и живота на покойния Георгиев, съдът счита искането за неотносимо, освен това за изложенията на ишците са представени писмени доказателства.

Не следва да се допуска и поисканата комплексна експертиза, за двете ищци, тъй като няма никакви мед.данни за соченото състояние на страхова невроза от личен лекар или друг експерт.

Освен това формулираните въпроси, не изискват специални знания, а за психологическото и емоционално състояние, са допуснати гласни доказателства. Освен това, с формулираните въпроси, се изисква вещите лица да преразкажат данните, които са им предоставени от ишците за емоционалното им състояние.

На основание чл.375, ал.1 от ГПК, съдът дава възможност на страните да упражнят правата си, като предприемат съответните процесуални действия за установяване на техните твърдения и възражения.

Съобразно изложеното и на основание чл.374, ал.1 и 2 от ГПК, Пазарджишкия окръжен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните писмени доказателства, с изключение на представения снимков материал/копие на снимки във формат А“, които следва да бъдат върнати на ищцовата страна.

ПРИЕМА за безспорно и ненуждаещо си от доказване в отношенията между страните че, към датата на процесното ПТП задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния автомобил, издадена от застрахователното дружество на МПС ТИР марка „Мерцедес“, модел „Актрос 1842“ с рег. № и триосно полуремарке, /като същото застрахователно дружество няма назначен кореспондент за територията на Република България по смисъла на чл.510 от КЗ/, за отговорността на вреди пасивно легитимиран е ответника- Националното бюро на българските автомобилни застрахователи /НББАЗ/ на осн. чл.511, ал.1 т.2 от КЗ, както и че е била отправена покана-извънсъдебна претенция по чл.380 ал.1 от КЗ на 17.12.2020 година.

ДОПУСКА до разпит двама свидетели на ищцовата страна, при режим на довеждане, относно обстоятелството за търпените неимуществени вреди.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 10.05.2022г. от 10.15 часа, за която дата да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Преписи от същото да се връчи на страните, на ишците да се изпрати и препис от допълнителния писмен отговор.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____